

Etiopien

Bakgrund

Republiken Etiopien på Afrikas Horn är en av världens äldsta oberoende stater. Landet har en dramatisk historia med många historiska minnesmärken runt om landet. Landet har under de senaste fyrtio åren genomgått långa perioder av krig och politisk instabilitet, drabbats av flera större hungerkatastrofer och haft allvariga miljöproblem avseende erosion och minskad skogsareal. Etiopien har under många år varit ett av Sveriges större bilaterala samarbetsländer vad gäller utvecklingssamarbete.

Landskapet är varierande men huvudsakligen bergigt. De högsta topparna når över 4500 m. Årlig nederbörd är oregelbunden mellan tid och plats, varierar mellan 100 – 2400 mm. Landet genomkorsas av Rift Valley. Landet ingen egen hamn för sjöfart utan är beroende andra transportvägar. Etiopien ligger på Afrikas Horn och har en total yta på ca 1,1 milj. km². Befolkningen uppgår till 66 miljoner med en befolkningstillväxt på 3.2%.

Befolkningsutvecklingen har gått från uppskattade 15 miljoner under tidigt sextiotalet till dagens 66 miljoner.

Landets officiella språk är amharinja. Det största språket är oromo. Därutöver talas ett stort antal andra språk, fler än 100. Flera av dessa talas av mindre folkgrupper som ibland endast når upp till något tusental människor. Det är inte ovanligt att befolkningen talar eller kan hantera flera språk.

Ungefär 50 % av befolkningen är kristna. Drygt 42 % av dessa tillhör koptiska kyrkan och resterande olika andra kristna kyrkor. Återstående 50 % av befolkningen är muslimer. Bland befolkningen finns även traditionella religioner.

85 % av befolkningen livnär sig av jordbruk. Jordbrukets andel av BNP är 50 % och huvuddelen av all export kommer från jordbruket. Landets viktigaste exportvaror är kaffe, hudar och boskap. Industrins, - inklusive gruvdrift och byggverksamhets andel av BNP är 11 %. Landet har sedan 1992 haft en BNP tillväxt på ungefär 6 % år. Trots de senare åren av relativ god tillväxt, kvarstår landet som ett världens fattigaste.

Sedan 1992 styrs landet av Ethiopian Peoples' Revolutionary Democratic Front (EPRDF).

Politik

Etiopien är den enda afrikanska nationen, som aldrig varit en koloni, även om landet blev ockuperat mellan 1936-41 av Italien. Under perioden 1930 fram till 1974 styrde landet av den enväldige kejsaren Haile Selassie. 1974 utbröt studentdemonstrationer, strejker bondeupplopp och myteri inom krigsmakten till följd av ett stort uppdämt missnöje med regimen. Kejsaren avsattes, regeringen tvingades avgå och många fängslades. En militärjunta, kallad Dergen, där Mengistu Haile Mariam så småningom stod som ledare, genomdrevs en blodig socialistisk revolution. På grund av regimen ovilja att införa ett civilt styre led landet speciellt under åren 1976 till 1979 under fraktionsstridigheter och politisk och religiös förföljelse. Många utbildade ungdomar flydde landet och många andra dödades.

Under 1980-talet skedde en formell övergång till civilt styre. Mengistu Haile Mariam utropade sig till president och lät bilda ett marxist-leninistiskt parti som skulle leda landet mot ett kommunistiskt samhälle. Under senare delen av samma årtionde började Moskva inta en mer kritisk hållning till regimen, vars makt försvagades och kritiken mot de femton årens misslyckade planekonomi växte. Befrielseörelserna i Eritrea och i provinsen Tigray vann allt större framgångar och under 1991 föll regimen. En koalition, kallad Etiopiska Folkets Revolutionära Demokratiska Front, bildades och Mengistus makt var slut.

En ny konstitution antogs 1994 och redan 1995 hölls ett första flerpartival, men i praktiken fungerar inte flerpartisystemet. Oppositionella motsatte sig Eritreas självständighet 1993 och detta ledde till gränstvister och sedan krig från 1998 fram till 2000, då ett fredsavtal slöts, som

stärkte den regerande koalitionen. Etiopien är sedan 1995 en etniskt baserad federation av nio medlemsstater, där varje region, som domineras av en särskild folkgrupp, har rätt att utträda ur federationen. Landets statschef, president Girma Woldegiorgis, utser ett Rådskabinett. Presidenten valdes i oktober 2001 för 6 år av House of Peoples' Representatives (Underhuset eller Andra Kammaren med 548 medlemmar, valda på 5 år). Regeringschef är premiärminister Meles Zenawi, utnämnd i lagstadgade val. Delstatsförsamlingar väljer medlemmar för Överhuset eller Första Kammaren, som har 108 platser. Rättsväsendet består av nationella och regionala domstolar. Ordförande och vice ordförande i Högsta Domstolen (Federal Supreme Court) ska godkännas av landets premiärminister. Mänskliga rättigheter och religionsfrihet garanteras i författningen. Etiopiens nationaldag firas 28 maj.

Ekonomi

Etiopien är ett av världens fattigaste länder. BNP per capita uppskattades år 2002 till 100 US. Landets valuta är ETB, etiopiska birr. Den tidigare militärregimens stelbenta planekonomi tillsammans med inbördeskrig och torka har försvårat möjligheterna till en positiv ekonomisk utveckling. I början av nittonhundranittioalet märktes en kraftig tillväxt. När återkommande torka och missväxt drabbar landet slår detta hårt på hela landets ekonomi, eftersom jordbruket och boskapsskötseln utgör hälften av landets BNP. Dessutom är produktiviteten låg inom jordbrukssektorn på grund av föråldrad teknik, vilket även leder till jorderosion. Bönderna långtidsarrenderar statens mark och jordbruket är fortfarande till stor del inriktat på självhushåll. Trots detta bidrar jordbruk och boskapsskötsel med 85 % av exporten och sysselsätter 80 % av arbetskraften. En synbar uppgång märktes i början av 2000-talet, men i slutet av 2002 slog torkan till på nytt igen, då ca 14 milj. människor riskerade att svälta. Etiopiens industrisektor, som med endast 11 % bidrar till BNP, är svagt utvecklad och huvudsakligen baserad på bearbetning av inhemska råvaror. De flesta industrierna ägs av staten även om en liberalisering kan märkas under det senaste årtiondet. Landet exporterar kaffe (10%), qat, guld, läder, djur och oljeprodukter främst till Storbritannien. Importen, där ca 30 % sker från Saudiarabien, består främst av livsmedel, djur, petroleum, kemikalier, motorfordon, säd och textilier. Kriget med Eritrea tvingade regimen att använda redan mycket knappa resurser på kriget, vilket innebar att ambitiösa utvecklingsplaner skars bort till förfång för utvecklingen. Dock, fick under kriget vissa regioner stöd till att utveckla delar av sin infrastruktur genom förbättrade vägar och järnvägar. Bl.a. har den hundraåriga järnvägen mellan Djibouti och Addis Abeba rustats upp. Etiopiens luftfart som byggdes upp med hjälp av bl.a. svenska experter räknas som en av de säkraste i världen och lufttrafiken fortsätter att utvecklas. Spridda över landet finns nu 83 flygplatser. Landet har ett utvecklat telefon- och radionät. Användningen av mobiltelefoner ökar snabbt. Radio är ett bra medel att nå ut till folk på gräsrotsnivå, eftersom många äger en radioapparat. Televisionen når folk i de större städerna, ännu i begränsad omfattning. Användningen av Internet ökar också i landet. Yttrandefriheten i media, radio och TV är starkt begränsad och den bör utvecklas i demokratisk riktning. Regeringen har som mål att reducera fattigdomen med hjälp av en snabb ekonomisk tillväxt genom sin nyliberala politik. Landet har bl.a. för avsikt att utvinna naturgas i Somaliregionen. Man säger sig också förvänta förbättringar i den privata sektorn samt förbättrade relationer mellan utvecklingspartners, vilket tros påverka ekonomin positivt. Dessutom satsar man på ett kapacitetsutvecklingsprogram för att förbättra den civila servicen för medborgarna. Arbetslösheten och undersysselsättningen är dock hög i storstäderna, varför många tvingas söka sin försörjning inom den informella sektorn. På senare tid görs medvetna insatser för att

få kontroll på gatuförsäljningen bl.a. genom erbjudande av fasta platser till försäljarna. Det råder stor brist på kvalificerad arbetskraft då många högutbildade flytt utomlands. Etiopien är beroende av bistånd och lån från omvärlden. Målet för det svenska bilaterala biståndet är att stödja den ekonomiska och demokratiska reformprocessen. Pengarna bör gå till sociala förbättringar och åtgärder för att bekämpa fattigdomen på landsbygden genom en medveten hushållning med naturresurserna. Sverige stöder också framväxten av en rättsstat och ökad respekt för mänskliga rättigheter.

Social situation

Etiopien är ett av världens fattigaste länder. Närmare två tredjedelar av befolkningen lever i absolut fattigdom och är delar av året ofta utsatt för undernäring. Den snabba befolkningsökningen förvärrar problemen genom att skapa ett ohållbart tryck på jorden i den begränsade del där den stora majoriteten bor. Stora delar av den odlade arealen är utnyttjad över dess kapacitet. Parallellt med utvecklandet av ett uthålligt jordbruk och jordreformer fordras alternativ sysselsättning utanför jordbrukssektorn.

Mer än halva befolkningen saknar tillgång till adekvat sjukvård. En femtedel av alla barn dör före fem års ålder och mödradödligheten är bland den högsta i världen.

Etiopien räknas till ett av de fattigaste länderna och HIV/AIDS utbredningen påverkar landet mycket negativt. Över 6,6 % av den vuxna befolkningen är hiv-smittade visar en rapport från etiopiska hälsoministeriet 2002. Det är omkring 2,2 miljoner smittade människor.

Medellivslängden är idag ca 44 år.

Stadsområdena är hårdast drabbade, där ligger andelen smittade nära 14 %. I staden Bahir Dar, det hårdast drabbade området i hela landet bär närmare 25 % av invånarna på viruset och i huvudstaden Addis Abeba är det 15,6 %.

Många barn har blivit föräldralösa på grund av aids. 2001 uppskattade etiopiska hälsoministeriet att det fanns ca 1,2 miljoner föräldralösa barn på grund av aids.

Denna siffra förväntas stiga till 2,5 miljoner 2014.

HIV/AIDS är ett stort problem, men en växande medvetenhet i landet ger möjlighet att arbeta för att hindra fortsatt ökning. En stabilisering har kunnat ses de senaste åren och antalet smittade ligger idag på 6-7 % av befolkningen. Barn mellan fem och 14 år är den åldersgrupp som har lägst antal smittade. Om dessa barn kan få möjlighet att lära sig hur man skyddar sig mot HIV/AIDS har de goda chanser att få leva ett helt liv utan aids. Hjälp och undervisning måste ske innan de når den åldern då de blir sexuellt aktiva.

Prostitution är starkt utbredd. De prostituerade kvinnorna, ej sällan underåriga är i samhället en eftersatt grupp. Tillsammans med urbaniseringsproblemen och HIV/AIDS har detta lett till att det idag finns det ett stort antal gatubarn liksom många bostadslösa, fattiga och utblottade människor i de större städerna. Antalet gatubarn har nationellt uppskattas till 600 000, varav 100 000 av dessa beräknas leva i Addis Ababa.

Skolan är inte obligatorisk i Etiopien. 45 % av landets befolkning är under 15 år. Läs- och skrivkunnigheten i åldersgruppen 15-24 är 61 % för pojkar och 48 % för flickor. Ungefär hälften av de som börjar skolan slutar innan de påbörjat årskurs 5. Flertalet av dessa är flickor. 38 % av landets pojkar och flickor i gymnasieålder går vidare till gymnasiet. Ungdomar som går vidare till högskola och universitet är under en procent.

En skolreform genomfördes i mitten av 1990-talet. Regionerna har genom den getts större utrymme till inflytande vad gäller innehåll i undervisningen och hur den skall bedrivas. Undervisningsspråken är flera, exempelvis amharinja, orominja och sidaminja, vilket leder till svårigheter med litteratur, utbildade lärare och högre studier. På de högre stadierna är engelska undervisningsspråk. Målet är att utbildningen skall bli mer yrkesinriktad och producera arbetskraft anpassad till lokala behov.

Kyrkorna i landet

Den ortodoxa kyrkan var fram till 1974 statskyrka i landet och med nära relationer till den koptiska kyrkan i Egypten. Denna kyrka skapades redan under 300-talets första hälft inom kungadömet i Aksum.

Svensk mission och missionärer kom tidigt till regionen. Evangeliska Fosterlandsstiftelsen, EFS, sände redan 1866 sina missionärer till Kunama i Eritrea. Etiopien har haft en speciell plats i svenska hjärtan, vilket säkert påverkat opinionen gentemot Afrika, afrikaner och utvecklingen på den afrikanska kontinenten. Italiens invasion av landet på 1930-talet påverkade starkt svenska insatser för landet.

En rad olika protestantiska kyrkor finns i landet där den kanske största är Ethiopian Evangelical Church Mekane Yesus med rötter i skandinaviska, tyska och amerikanska lutherska kyrkor.

En annan stor protestantisk kyrka är Kale Heywet Church, baptister, med ca.3,6 milj medlemmar och 4300 kyrkor. Denna kyrka driver mission i bl.a. Indien.

Inom pingströrelsen finns det idag fyra kyrkor i landet. Den första är Ethiopia Hiwot Berhan Church, EHBC vilken är svensk pingstmissions främsta samarbetskyrka. Nästa är Ethiopia Gennet Church med finsk mission som grund. Den tredje är Full Gospel Believers Church som har sina rötter både i EHBC och Gennet. Den sista är Meserate Christos Church med mennonitisk bakgrund. Full Gospel Believers Church har ca. 1 miljon medlemmar i 500 självförsörjande lokala församlingar och ca.3000 utpostkyrkor

Idag kan man säga att de allra flesta evangelikala är karismatiker. Och det får anses unikt för Etiopien, att i ett land så många evangelikala kan samlas i en ekumenisk gemenskap som Evangelical Churches Fellowship of Ethiopia, ECFE utgör. Organisationen består av 21 olika evangelikala kyrkor, 24 parakyrkliga organisationer i Etiopien och 13 etiopiska evangeliska kyrkor i diasporan.

Tillsammans samlar man mer än 10,5 milj. medlemmar, vilket motsvarar 98 % av de evangeliskt kristna i Etiopien. ECFE's uppdrag är att stärka enheten, att stödja församlingarnas utveckling och fullfölja det Stora Uppdraget, missionsbefallningen. EHBC är en del av ECFE.

Den postkommunistiska tiden i landet har inneburit frihet för kyrkorna att bedriva sin verksamhet. Det har fått till följd att väckelsen har gått fram starkt över landet med växande kyrkor med breddad och behovsinriktad verksamhet. Inte minst har pingstkyrkan EHBC gått framåt och i dag har över 400.000 medlemmar i mellan 1400 och 1500 lokala församlingar . Ett annat tecken på utveckling är ivern att bedriva mission dels till onådda folk i det egna landet, dels att gå vidare till andra länder.

Beskrivning av samarbetspartner

a) Svensk pingstmission har arbetat i Etiopien sedan 1959. Landet var det första av den svenska pingstmissionens arbetsfält som fick bidrag från NIB, Sidas föregångare. Kontakterna mellan svensk pingstmission och arbetet i Etiopien har varit täta och de svenska insatserna många, inte minst efter de stora hjälpbehov som uppstått i samband med svältkatastroferna i landet. Tidigt förekom också samarbete med Rädda Barnen, Läkarmissionen och Erikshjälpen. Förutom den församlingsbyggande verksamheten har alla pingstmissionärer varit sysselsatta med någon form av socialt arbete.

Den under lång tid förda kommunistiska politiken, som förbjöd kyrkor och kyrklig verksamhet tvingade fram underjordiska kontakter med kyrkorna. I Etiopien samarbetar svensk pingstmission idag med en rad olika organisationer, av vilka SPCM, Swedish Philadelphia Church Mission, och EHBC, Ethiopia Hiwot Berhan Church är de främsta. Svensk pingstmission, som sedan andra hälften av 1960-talet organiserats och registrerats som SPCM omorganiserades under 1970-talet för att kunna genomföra insatser i landet. Arbetet

med projekt och insatser av olika slag drevs följaktligen av de svenska församlingarna genom missionärerna. Organisationen fick formen av en NGO, som inte organisatoriskt integrerades i någon befintlig nationell struktur.

Efter regimskiftet 1991 var det öppet för registrering av en etiopisk pingströrelse. Sedan det året existerar officiellt samfundet EHBC, med idag ca 1500 församlingar och över 400.000 medlemmar. Efter 1991 har SPCM successivt lämnat över så mycket som möjligt av ansvar för verksamheten till EHBC och nya projekt initieras av EHBC och andra nationella samarbetspartners.

SPCM som idag i första hand arbetar som rådgivare kan dock i vissa fall – ifråga om humanitära insatser - stå som huvudsaklig samarbetspartner. Under 2003 har SPCM målmedvetet överlämnat eller avslutat utvecklingsinsatser, som drivits i egen regi, dock har två större humanitära insatser genomförts. Förändringsprocess inom SPCM från en implementerande till att bli en icke implementerande organisation pågår.

Kompetensen inom EHBC befinner sig i ett uppbyggnadsskede. En hel generation etiopier har växt upp utan demokrati och med bristande undervisning, och många intellektuella flydde landet under oroligheterna, vilket fått återverkningar även inom kyrkans ledarskap. Ett kompetenshöjande utvecklingsprogram har initierats för ledarskapet. I samband med EHBC's årsmöte hålls vart fjärde år hålls demokratiska val, som bl.a. gäller den nationella styrelsen, ordförande, generalsekreterare och kassör. Den långsiktiga processen gällande strategier och målformuleringar påbörjades i och med att en ny konstitution antogs 1991. Detta har under de senaste åren lett fram till att socialt utvecklingsarbete lyfts fram inom rörelsen. EHBC samarbetar förutom med svensk pingstmission också med den kanadensiska pingströrelsen.

b) I övrigt har också gemensamma projekt och insatser bedrivits i samarbete med Full Gospel Believers Church in Ethiopia, Ethiopia Gennet Church samt Meserate Christos Church som alla är olika pingströrelser i Etiopien. Insatser har också genomförts i samarbete med Ortodoxa Kyrkan i Etiopien samt de evangeliska kyrkornas paraplyorganisation, Evangelical Churches Fellowship of Ethiopia. Projekt har dessutom genomförts med olika lokala NGO:s, kristna församlingar och myndigheter.

c) Pingstförsamlingen i Jönköping som grundades 1924 har under en lång följd av år fungerat som kontaktförsamling för svensk pingstmission och dess missionsarbete i Etiopien. Redan 1927 skickade församlingen ut sin första missionär, den gången till Spanien. Församlingen i Jönköping har ca 2500 medlemmar och den leds av en styrelse, ett äldsteråd samt en rad ledningsteam för olika verksamhetsområden. Församlingen samlas en gång om året till ordinarie årsmöte. Styrelsen svarar för administration och församlingens förvaltning och äldsterådet svarar enligt bibliskt mönster för de strategiskt övergripande andliga frågorna i församlingen. Både kvinnor och män ingår i församlingens ledarskap. Pingstförsamlingen har förutom ett övergripande ansvar för svensk pingstmission på Afrikas Horn även ett för Balkan- och Euroasia områdena. Ett missionsråd bereder missionsfrågorna i församlingen på styrelsens uppdrag.

En lång rad andra svenska pingstförsamlingar har bedrivit och bedriver mission i Etiopien och tillsammans med dessa har utvecklingen i landet påverkats positivt på en rad områden och på olika sätt.

Samarbetet med Sverige

Våra samarbetspartners och svenska pingstförsamlingar möts varje år för landkonsultation och samtal, där frågor om pågående och planerade insatser bearbetas. Svensk pingstmission är också representerad vid årsmöten och andra konferenser i Etiopien. Arbetsbeskrivning för nya missionärer görs i samråd mellan EHBC och svensk pingstförsamling. Pingstförsamlingen i Jönköping är ordförandeförsamling för Etiopien och koordinerar svensk pingstmissions

arbetsutskott för området benämnt ”Afrikas Horn AU”, som är sammansatt av representanter från olika svenska pingstförsamlingar engagerade i Etiopien.

Svenskt stöd har utgått till förskoleverksamhet, yrkesskolutbildning, hjälp till självhjälp för tidigare prostituerade kvinnor, landsbygdsutveckling och trädplantering, alfabetisering, skolhem, kapacitetsträning och organisationsutveckling, ledarträning, kursgård, teologisk utbildning, församlingsarbete samt radioarbete. Stödet till landet har varit både personellt och ekonomiskt. Resurstillskott i form av driftsbidrag utgår till utbildningsverksamhet. Ett aktivt arbete pågår för att överbrygga etniska klyftor i samhället. Ett omfattande katastrofarbete har bedrivits med matdistribution, trädplantering och miljövårdande projekt.

SPCM liksom EHBC samarbetar inom vissa områden med den kanadensiska pingstmissionen Pentecostal Assemblies of Canada PAOC samt med Läkarmissionen och Erikshjälpen.

Beskrivning av verksamhet

Svenska pingstförsamlingar har alltid sett det som en mycket viktig grundbult i sitt missionsarbete att utbilda och träna ledare till tjänst. Så även i Etiopien och sålunda har resurser satsats och satsas på bibelskolor och evangelistutbildning. Några större bibelskolor får idag stöd liksom kortkurser för evangelister. Direkt ekonomiskt stöd ges till en rad evangelister för att möjliggöra för dessa att nå otillgängliga områden av landet med evangelium. Litteratur och radioarbete är andra områden som svensk pingstmission bidrar med resurser för att nå ut i landet. Kyrkbyggnationer är ett annat viktigt stödområde där ofta hjälpen består i att bekosta takkonstruktionen. Via organisationen Hitram stöttas radioarbetet, vilket sker ekumeniskt tillsammans med andra kyrkor. Hitram sänder program alla dagar i veckan där mottagningsområdet är hela Afrikas Horn.

På grund av den politiska situation som rått under många år och den flykt som skett av kompetent inhemsk personal, arbetar svensk pingstmission starkt med insatser för fördjupad kapacitetsträning och organisationsutveckling. Ett center i huvudstaden har byggts för detta ändamål. Även på andra platser finns kursgårdar där kursverksamhet pågår eller planeras. En missionsskola för svenskar kommer att startas under 2004 med syfte till direkt praktisk träning i landet i samarbete med lokala kyrkor. Undervisning i ett demokratiskt arbetssätt har genomförts resulterade 1998 i demokratiska val, som kan tjäna som förebild även för andra organisationer.

Ett stort arbete har bedrivits med sjukvårdsenheter. Förskolor pågår på många platser och tidigare har trädplanteringar genomförts i södra Etiopien. Bland Nyangatom befolkningen i Omo dalen arbetar man bland annat med undervisning och alfabetisering. Arbete bedrivs vidare för att rehabilitera prostituerade kvinnor i städer. För dessa kvinnor, men även för andra, bedrivs sömnadskurser som ska bidra till inkomstgenerering. En nationell insats, som syftar till att ge kvinnor träning och diakonal utbildning med fokus bl.a. på barn- och kvinnors rätt, bokföreläsning, Hiv/Aids pågår. Barn- och ungdomsarbete finns i de flesta församlingar. Insatser som syftar till att uppmärksamma församlingar och myndigheter på gatubarnens situation i landet, samt motivera myndigheter och det civila samhället att ta ett aktivt ansvar för dessa barn som många gånger ingen vill kännas vid, har bedrivits. Även insatser i syfte att skapa medvetenhet i församlingar och samhälle om problematiken kring HIV/Aids har genomförts.

Under flera år har en stor yrkesskola i Zeway fungerat till gagn för elever från hela landet. Enligt gjord överenskommelse överlämnades skolan under hösten 2001 till myndigheterna som ska driva den vidare i egen regi.

Under den senare delen av 1990-talet har det utvecklingsarbete som erhållit stöd från PMU InterLife främst avsett insatser med fokus på kunskapsutveckling.

Under hösten 2003 genomfördes ett ”Building the Kingdom of God”, BKG seminariet tillsammans med EHBC på deras träningscenter i Loke, Awassa. Seminariet har bidragit till

öppenhet och fördjupad vilja till samarbete. Ett uppföljningsseminarium planeras äga rum under 2004 i Sverige.

Övergripande mål

Målsättningen med svensk pingstmissions arbete i Etiopien är att nå ut med evangelium till alla regioner och stammar och verka för att försoningens budskap i evangeliet blir en realitet bland folken samt att bidra till ekonomisk och social utjämning, en demokratisk samhällsutveckling med jämställdhet mellan män och kvinnor. Geografiskt kommer insatserna i huvudsak att beröra svensk pingstmissions, EHBC:s och andra samarbetspartners etablerade områden, men även nya områden och regioner.

Central, regional och lokal ledarträning är av stor betydelse i den demokratiska processen både i kyrkan och i det civila samhället. Organisationsutveckling och kapacitetsträning inom varje prioriterat område är därför ett övergripande mål för alla insatser. Viktigt är också utsatta och marginaliserade grupper i samhället bereds tillgång till formell och informell undervisning och ges möjlighet till inkomstgenerering.

Prioriterade verksamhetsområden

Församlingsbyggande:

Jesu uppdrag enligt Matt 28:18-20 är grunden för svensk pingstmissions arbete i Etiopien. Genom självstyrande, självutbredande och självfinansierande församlingar skapas grundläggande förutsättningar att påverka samhällssituationen positivt. Tillsammans med våra samarbetspartner i fält, prioriteras konkret församlings- och missionsarbete, bibelskolor, ledar- och teamträning lokalt, litteraturarbete, media, familje- och kvinnoarbete, barn- och söndagsskolarbete samt ungdomsarbete. Ett viktigt fokus är onådda folkgrupper i landet.

Diakonalt arbete:

Fattigdoms- och Hiv/Aidsbekämpning fokuseras och prioriteras i detta redan hårt drabbade land genom bl.a. olika typer av informationsspridning. Kompetenshöjande insatser för ledare och funktionärer i organisationen genom informella kurser och seminarier är viktiga för att samarbetspartnerna ska kunna fylla sin roll som en utvecklingskraft att påverka samhället positivt. Insatser för kvinnor prioriteras liksom insatser för andra svaga grupper i samhället, till exempel gatubarn, där mikrokrediter kan vara medel för att skapa sysselsättning och ge inkomstmöjligheter. Formell utbildning och yrkesutbildning prioriteras. Insatser för att stärka identitet och utvecklingsnivå hos minoritetsgrupper kommer att prioriteras. Detta kommer bland annat innebära stöd till Nyangatomfolket i Omo dalen, där dessa ges ett eget skriftspråk och får stöd med olika former av utbildning. Större delen av befolkningen lider av undernäring och från tid till annan drabbas befolkningen av svält och hungersnöd, varför humanitära insatser bedöms vara nödvändiga att genomföra. Att höja kunskapsnivån hos berörda målgrupper prioriteras i varje insats.

Planerade insatser

Svensk Pingst Missions, SPM insatser för de närmaste fem åren bör inriktas på:

- att stärka den nationella samarbetskyrkan, EHBC och dess **ledarskap** både nationellt och i de lokala församlingarna och på annat sätt ge stöd till lokalförsamlingarna
- att fokusera bekämpningen av **Hiv/Aids**
- att **fokusera kvinnors** behov och värde
- att stödja **barn och ungdom**
- att genom **informell utbildning** ge folk grundläggande kunskaper i t.ex. läsa, skriva och räkna
- att stötta och använda **media** i vid mening för att nå in över alla slags gränser liksom att stötta med adekvat mediautbildning

- att skriva **samarbetsavtal** med de olika samarbetsparterna

Hiv/Aids

Hiv/Aids utbredning i landet ökar kraftigt och det fördjupar fattigdomen. Svensk pingstmission behöver tillsammans med sina samarbetspartner fokusera och intensifiera bekämpningen av denna allvarliga sjukdom genom olika slags insatser.

Stärka ledarskapet

Den postkommunistiska tiden har varit omvälvande på många sätt i det etiopiska samhället. Församlingarna som är spridda ute i landet kan vara en försonande och upprättande faktor bland vanligt folk. För att församlingarna ska ha denna betydelse och roll så krävs det ett ledarskap som är väl skickade och förankrade i Guds ord. Därför är det viktigt att svensk pingstmission stöder undervisning på alla ledarnivåer i församlingarna.

Fokusera kvinnorna

Förbättrade levnadsvillkor för de breda folklagren hänger intimt samman med kvinnornas utveckling och förbättrade villkor. Svensk pingstmission bör därför stödja kvinnorna med olika slags småskaliga projekt, särskilt på jordbruksområdet samt ge stöd genom s.k. mikrofinansiering.

Stödja barn och ungdom

Svensk pingstmission bör stödja barn och ungdom i allmänhet och särskilt utsatta, föräldralösa, gatu- och handikappade barn och medvetandegöra barns värde i församling och samhälle och förändra dessas attityder mot barn genom bred information på olika sätt såsom t.ex. söndagsskolearbete och media.

Ge informell utbildning

De breda folklagren rymmer en stor utvecklingspotential. Genom informell utbildning kan olika grupper i samhället göras medvetna om sina egna förmågor till att påverka för en god samhällsutveckling vilket är förenligt med svensk pingstmissions mål.

Stötta media

Svensk pingstmission bör fortsätta att stödja media genom t.ex. radio och litteratur för att påverka samhällsutvecklingen positivt genom relevanta och aktuella program liksom aktuell litteratur. Här finns en stor potential att nå alla samhällsgrupper genom att stödja och använda media i vid mening för att nå in över alla slags gränser liksom att stötta med mediautbildning.

Samarbetsavtal

För det framtida gemensamma arbetet är det av stor vikt att EHBC, övriga samarbetspartners och Svensk Pingst Mission upprättar ett samarbetsavtal för en preciserad period - 5 år eller på tid som kan anses adekvat - för att tydliggöra på vilka områden det finns förutsättningar för samarbete.